

- niet de ten tijde van de feiten geldende boeterichtsnoeren heeft toegepast, waardoor het Gerecht het Unierecht heeft geschonden op het punt van het verbod van terugwerkende kracht van strafwetgeving die voor de betrokkene nadelig is, meer bepaald artikel 49, lid 1, van het Handvest van de grondrechten;
- zijn rechterlijk toezicht niet volledig heeft uitgeoefend, en daarmee ook artikel 48 van het Handvest van de grondrechten heeft geschonden, waardoor de feitelijke vaststellingen die onderling niet overeenstemden, kennelijk onjuist zijn behandeld, het Gerecht blijk heeft gegeven van partijdigheid en de motivering gebreken vertoont;
- heeft verzuimd een standpunt in te nemen ten aanzien van het door haar gelaakte administratieve wanbeheer van de Commissie als gevolg van de vertragingen bij de behandeling van haar clementieverzoek, waarop de Commissie pas zes jaar na indiening ervan heeft geantwoord;
- de bijzonderheden van het clementieverzoek van rekwirante niet heeft willen aanvaarden, bovenop de paradoxale en kennelijk onbillijke conclusie dat alleen de oprichters van een kartel in aanmerking kunnen komen voor een lagere sanctie wegens medewerking, aangezien zij over bewijsmateriaal met toegevoegde waarde beschikken dat andere ondernemingen met een ondergeschikte rol in het kartel niet kunnen hebben;
- vijf jaar nodig heeft gehad om tot een arrest te komen, waardoor het Gerecht artikel 47 van het Handvest van de grondrechten heeft geschonden, dat waarborgt dat eenieder er recht op heeft dat zijn zaak binnen een redelijke termijn wordt behandeld.

Hogere voorziening ingesteld op 24 september 2015 door Akzo Nobel NV, Akzo Nobel Chemicals GmbH en Akzo Nobel Chemicals BV tegen het arrest van het Gerecht (Vierde kamer) van 15 juli 2015 in zaak T-47/10, Akzo Nobel NV, Akzo Nobel Chemicals GmbH, Akzo Nobel Chemicals BV en Akcros Chemicals Ltd/Europese Commissie

(Zaak C-516/15 P)

(2015/C 406/23)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirantes: Akzo Nobel NV, Akzo Nobel Chemicals GmbH en Akzo Nobel Chemicals BV (vertegenwoordigers: C. Swaak en R. Wesseling, advocaten)

Andere partijen in de procedure: Europese Commissie en Akcros Chemicals Ltd

Conclusies

- Het arrest van het Gerecht van 15 juli 2015 in zaak T-47/10 vernietigen voor zover daarin wordt geoordeeld dat de geldboeten die aanvankelijk aan Akzo Nobel Chemicals GmbH en Akzo Nobel Chemicals BV waren opgelegd voor de deelneming van deze vennootschappen aan de inbreuken, na de nietigverklaring van deze geldboeten door het Gerecht, nog steeds aan Akzo Nobel NV kunnen worden toegerekend;
- de beschikking van 2009, en inzonderheid artikel 1, lid 1, onder b), en lid 2, onder b), daarvan, nietig verklaren voor zover daarin wordt vastgesteld Akzo Nobel Chemicals GmbH en Akzo Nobel Chemicals BV aan de inbreuken hebben deelgenomen;
- de beschikking van 2009 nietig verklaren voor zover Akzo Nobel NV daarin aansprakelijk wordt gesteld en/of aan deze vennootschap een geldboete wordt opgelegd voor het onrechtmatige gedrag van Akzo Nobel Chemicals GmbH en Akzo Nobel Chemicals BV, en inzonderheid artikel 1, lid 1, onder a), voor het tijdvak van de 24 februari 1987 tot 28 juni 1993, en artikel 1, lid 2, onder a), voor het tijdvak van 11 september 1991 tot 28 juni 1993, en/of artikel 2, leden 6 en 23, daarvan nietig verklaren; of subsidiair

- het arrest van het Gerecht van 15 juli 2015 in zaak T-47/10 vernietigen en de zaak naar het Gerecht terugverwijzen voor afdoening ten gronde; en
- de Commissie verwijzen in de kosten van deze hogere voorziening.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van hun hogere voorziening voeren rekwirantes aan dat het Gerecht blijk heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting bij de toepassing van de regels betreffende de aansprakelijkheid van moedervennootschappen, door tot de slotsom te komen dat aansprakelijkheid voor de geldboeten die aanvankelijk aan de dochterondernemingen waren opgelegd, maar door het Gerecht nietig waren verklaard, nog steeds aan Akzo Nobel NV kon worden toegerekend.

In een situatie als aan de orde in de onderhavige zaak, waarin de aansprakelijkheid van een moedermaatschappij slechts is afgeleid van die van haar dochterondernemingen, kan de aansprakelijkheid van die moedervennootschap niet verder gaan die welke uiteindelijk op haar dochterondernemingen rust. Bijgevolg had de nietigverklaring van de aan Akzo Nobel Chemicals GmbH en Akzo Nobel Chemicals BV opgelegde geldboeten tot nietigverklaring van de aan Akzo Nobel NV opgelegde geldboete moeten leiden.

Dit klemmt te meer in een zaak als de onderhavige waarin de nietigverklaring van de aan Akzo Nobel Chemicals GmbH en Akzo Nobel Chemicals BV opgelegde geldboeten ook tot nietigverklaring van de gehele beschikking ten aanzien van deze twee juridische entiteiten had moeten leiden.

In 2011 werd de Commissie na het arrest van het Hof van Justitie in de zaak ArcelorMittal geconfronteerd met het feit dat zijn bevoegdheid om aan Elementis en Ciba/BASF een geldboete op te leggen was verjaard. De Commissie besloot toen haar beschikking van 2009 volledig in te trekken voor zover deze tot een juridische entiteit van deze twee groepen van vennootschappen was gericht.

Indien de Commissie hetzelfde beleid had gevoerd met betrekking tot Akzo Nobel Chemicals GmbH en Akzo Nobel Chemicals BV, die in dezelfde situatie verkeerden, zou zij haar beschikking houdende vaststelling van deze entiteiten aan de inbreuk hadden deelgenomen, meteen hebben ingetrokken. Indien deze gelijke situaties gelijk waren behandeld, zou de vraag naar de toerekening van de aansprakelijkheid niet zijn gerezen, aangezien het helemaal niet nodig was Akzo Nobel NV aansprakelijk te stellen voor een geldboete en daarvoor ook geen rechtsgrondslag was.

Hogere voorziening ingesteld op 25 september 2015 door Trafilerie Meridionali SpA tegen het arrest van het Gerecht (Zesde kamer) van 15 juli 2015 in zaak T-422/10

(Zaak C-519/15 P)

(2015/C 406/24)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Rekwirante: Trafilerie Meridionali SpA (vertegenwoordigers: P. Ferrari, G. M. T. Lamicela, avvocati)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie

Conclusies

- vernietiging van het deel van het arrest waarin het middel is afgewezen dat de deelname aan Club Europa niet aan Trame kan worden toegerekend, (ook niet) voor de periode van 9 oktober 2000 tot 19 september 2002, alsook het deel betreffende de aan rekwirante opgelegde geldboete (punten 3 en 4 van het dictum), en bijgevolg toewijzing van de conclusies die reeds in eerste aanleg voor het Gerecht waren geformuleerd, daaronder begrepen die ten aanzien van de geldboete; subsidiair, vernietiging van de hierboven vermelde delen van het arrest en terugverwijzing van de zaak naar het Gerecht voor een beslissing op dit punt met inachtneming van de aanwijzingen van het Hof;